

Különös jelentőséget kapott *Selmeczi István Becsülettel élünk és halunk* című könyvének bemutatója a két nap múlva esedékes megemlékezés, a második magyar hadsereg doni áttörésének évfordulója előtt.

Tatán a mai napig működik a 25. Klapka György Lövészdandár, így méltán számíthatunk nagy érdeklődésre a honvédség részéről is. 2014. január 8-án, a *Könyves szerda* idei első rendezvényén valóban szép számmal jelentek meg katonák, de nem csak ők, hanem diákok is kíváncsiak voltak a régmúlt eseményekre. A szerző, aki családfakutatás során bukkant a kocsi származású Lantai Vince zászlós megmaradt naplójára, bevezetőjében megvilágította a történelem fontos mozzanatait, melyek megelőzték a II. világháborút. Beszélt a magyar nemzet helyzetéről, arról az egyetlen lehetséges útról, mely a magyarság előtt állt akkoriban. Belesodrótunk a háborúba, és a hatalmas emberveszteség, a 350 ezer ember halála azt eredményezte, hogy szinte minden családban sirattak elesett katonát. Lantai Vince sorsa semmiben sem különbözött a többi elesett bajtársától. Részt vett a háború első szakaszában az

erdélyi, majd a délvidéki bevonulásban, s ezután került ki a Szovjetunió területére, mint a 36/II. zászlóalj katonája. Három naplót hagyott hátra, ezekből dolgozott a szerző, némely személyes részt megszüntve, szinte szó szerint közreadva azok tartalmát. A szerkesztés során sok névnek, helyszíneknek kellett utánajárnia, majd az új adatok még újabb rétegeket tártak fel, s így bővült egyre a könyv. Lantai Vince a híres harkovi csatában esett el, de az utolsó napokban olyan hősiességet tanúsított, hogy halála után magas kitüntetést adományoztak neki. A leszármazottai ma is Kocson élnek, és sok más magyar családdhoz hasonlóan büszkék lehetnek hőssé vált elődükre.

Hiányt pótol ez a munka, mert a magyar hadsereg némely másik egységéről már több mű született, de a 108. dandáról eddig keveset olvashatott a nagyközönség. A szerző ígérte, hogy nem hagyja abba a kutatást, és más, fontos

eseményeket is megvizsgál e hadseregettest életéről. Ha az olvasó ezután másképpen nézi a II. világháború történéseit, nem pusztán száraz tananyagnak, hanem személyes eseménynek érzi azokat, már elérte célját a mű. ■

